

Antica Troia

Cetate celebra a lumii antice, Troia a intrat in istorie odata cu epopeile homerice. Prin povestirea Razboiului troian, a acelui asediu din Mycene asupra cetatii regale a lui Priam, care a durat 10 ani, Homer a deschis subiectul atator milioane de pagini de studii scrise in timp.

Arheologul amator german H. Schliemann a fost cel care a demonstrat ca cetatea a existat in realitate si nu numai in legenda.

Sapaturile arheologice efectuate de el au localizat-o in nord-vestul Asiei Mici, la Hissarlik, langa litoralul Marii Egee, dand la iveala existenta a 9 straturi de cultura locuite neintrerupt din mileniul al 3-lea, pana in secolul al VI-lea î.Hr.. in stratul al 2-lea de cultura a fost descoperit "tezaurul lui Priam".

Troia homerica a fost legata fie de nivelul al 6-lea, cel mai stralucit, fie de al 7-lea, cand a fost distrusa in urma unui incendiu pustiitor. Nivelul al 7-lea a relevat existenta unui element etnic surprinzator, de origine traca, datorat, probabil, migratiei populatiei indoeuropene. Se stie ca o fractiune din aceste popoare a format Regatul Hitit.

Migratia "popoarelor marii" (aheii, dorienii) a dus la ruina orasului. Pe aceste ruine nelocuite timp de patru veacuri s-au asezat colonistii greci (eolienii), Troia devenind pentru ei Ilion. Apoi, in secolul al IV-lea, imparatul Augustus numeste aceasta asezare Uium, conferindu-i rangul de "civitas libera et immunis".

in urma jefuirii de catre goti (267 î.Hr.) care veneau in Asia Mica din nordul Marii Negre, orasul greco-latin Troia-Ilion-Ilium a cunoscut o decadenta prelunga, dupa care a disparut in istorie.

Pe locul anticei Troia nu se mai gasesc azi decat un rand de ziduri si mormane de daramaturi.